

[Ministeren for offentlige arbejder.]

skulle være dækkende. Der er til mig stillet et direkte skriftligt spørgsmål, som jeg har besvaret i udvalget, og jeg måtte have den opfattelse, da jeg gik fra udvalget, at man var tilfreds med den besvarelse, jeg havde givet. Det er rigtigt, at det ærede medlem spurgte, om jeg turde gå ind for, at de beløb, vi har skønnet med hensyn til SASs omsætning i den kommende 5 års periode, var de rigtige; men jeg gad se den minister eller noget andet menneske i dette land, der kunne sige bestemt, hvordan omsætningen ville blive 5 år frem i tiden.

Jeg har såvel i min fremsættelse som i mine bemærkninger til forslaget gjort rede for, hvordan vi er kommet til de tal, der dør er anført, og hvorefter der regnes med en forhøjelse på 5 pct. om året. Skønnet er foretaget udfra den betragtning, at omsætningen i den periode, vi nu er inde i, er steget med 13 pct.

Jeg har haft så meget med offentlige anliggender at gøre, at jeg ved, at den eneste måde, hvorpå man kan bedømme fremtidige udsigter, er ved at se på tallene i den forløbne periode og ved at vurdere forholdene i den tid, vi lever i. Det er udfra disse to faktorer, man må bedømme den fremtidige udvikling. Man er kommet til tallet her på denne måde. Derfor må jeg tilbagevise, at jeg ikke har svaret på de spørgsmål, der er rettet til mig. Jeg kunne have lyst til at spørge det ærede medlem, da han nu har stillet ændringsforslag om at gå ned til 3 mill. kr. om året, hvad grundlaget er for denne beregning. Hvordan har man fundet ud af, at det netop skulle være 3 mill. kr. om året og ikke 2 eller 4½? Der er tale om et skøn, og det ærede medlems tal er vist ikke bedre underbygget end det tal, jeg er kommet med.

Som sagt, jeg vil anbefale det høje ting at stemme imod det ændringsforslag, som er stillet af et mindretal, og jeg takker endnu en gang for flertallets indstilling.

Gottschalek-Hansen: Jeg må desværre korrigere den højtærede minister. Jeg har overhovedet ikke sagt noget som helst om, at ministeren ikke har svaret mig. Jeg har hævdet, at svaret ikke var tilfredsstillende. Jeg har stillet det spørgsmål, hvorledes

man forholdt sig i de andre nordiske lande. Det kunne ministeren ikke svare på, for der foreligger ikke noget om det; det vil jeg også sige til det ærede medlem hr. Alfred Jørgensen; der er ingen, der i dag aner, hvorledes man i Norge og Sverige stiller sig til dette forslag. Propositionen har været i statsrådet i Norge; sagen har overhovedet ikke været berørt i den svenske rigsdag.

Jeg har endvidere spurgt ministeren, om en stigning i omsætningen vil bevirke — hvad jeg altså frygter og har givet udtryk for — at man vil komme med ønske om en øget statsgaranti. Jeg finder dette urimeligt, og den mening forbeholder jeg mig ret til stadig at have.

Jeg vil gerne sige til den højtærede minister at når jeg har fundet frem til beløbet 3 mill. kr., er det udfra et konjunkturhensyn. Jeg mener, at pengenes værdi sammenlignet med forholdene i 1950 er forringet, måske ikke i den størrelsesorden, at den samlede garantisum nu skulle være på 15 mill. kr. mod dengang 10, men alligevel, en forøgelse af de 10 mill. kr. kan jeg tiltræde under hensyn til pengenes forringede værdi sammenlignet med værdien, dengang statsgarantien blev vedtaget i 1950. Det er motiveringen for mit standpunkt, og jeg mener, at jeg har været fair og loyal overfor SAS i dette forhold.

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. Foss gik i rette med mig, fordi jeg havde sagt, at der ikke var givet fornøden oplysning i udvalget. Det, jeg sagde, var imidlertid, at når man ikke i udvalget har fået sådanne oplysninger, at man føler, at der er skabt klarhed over berettigelsen af den forøgede garanti, hvordan skal så vi andre, som ikke har været repræsenteret i udvalget have kunnet få tilstrækkelige oplysninger. Hvis det ærede medlem hr. Foss ønsker at gå i rette med nogen, må det da være med de medlemmer, der har deltaget i udvalgsarbejdet og ikke føler sig tilfredsstillet af de oplysninger, der er givet. Denne lille reprimande kan jeg altså ikke tage imod.

Alfred Jørgensen: Jeg kender naturligvis ikke sagens endelige forløb i den svenske rigsdag og det norske storting, men jeg vil